

[Iver Poulsen.]

ikke er gået op for vedkommende, at han er lovovertræder, og at han ikke behøver at provokere mere for at få sine sager frem for domstolene, er sådan en mand så langt ude i forsømmelighed og misbrug af sin receptskrivningsret, at jeg synes, det ville være ganske uforvarsomt med de konsekvenser, det kan få for menneskeheden, for vor eksport, for vore levnedsmidlers betydning, hvis den højtærede landbrugsminister og folketinget nu lod en virkelig god lejlighed gå fra sig til at bestemme, at den slags lovovertrædelser tolererer man ikke i et velordnet samfund.

Landbrugsministeren (Skytte): Må jeg allerførst sige til det ærede medlem hr. Dalsgaard, at det er klart, at man ikke må diskriminere de private laboratorier; det vil der under administrationen af denne lovgivning blive taget hensyn til.

Jeg må advare imod at stemme for det af det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede ændringsforslag, som jeg finder unødvendigt efter den affattelse, § 11 har. Jeg mener, at denne lige så godt dækker de omtalte forhold, som det ærede medlems ændringsforslag gør det.

Jeg skal i øvrigt ikke beskæftige mig med det ærede medlems udtalelser om en enkelt dyrlæge ud over at understrege, at hvor det kommer til landbrugsministeriets kundskab, at en person overtræder de gældende love og forordninger, vil der selvfølgelig blive skredet ind.

Jeg takker udvalget for dets arbejde. Jeg er i den glædelige situation, at jeg kan takke et samlet udvalg for en udelt tilslutning til lovforslaget. De foreliggende ændringsforslag er ikke særlig væsentlige, og dem skal jeg anbefale at man stemmer for. Lovforslaget kom til verden efter ret langvarige forberedelser og forhandlinger, der har ført parterne — det vil i første række sige dyrlægerne og landmændene — til enighed. Denne enighed er forslaget udtryk for, og det glæder mig, at den er ført over i folketinget, så praktisk taget alle partier går ind for lovforslaget.

Chr. Thomsen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at hele udvalget har følt sit ansvar og set sin opgave

som et udvalg, der skulle behandle et lovforslag, men vi har ikke følt noget ansvar eller nogen opgave som dommere i sager, der er afgjort ved en eller anden domstol. Jeg tror, det dog ville være rigtigst lige at nævne, hvad det er, der står i § 11:

„Såfremt der er grund til at antage, at en autoriseret dyrlæge som følge af mangelfuld sjælstilstand, jfr. § 5, stk. 2, eller på grund af udvist grov uduelighed ikke fremtidig vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde, kan autorisationen fratages ham.“

Jeg mener ærlig talt, det er stærkt nok; der står ganske klart, hvad det er, man kræver fra samfundets side.

Iver Poulsen: Den højtærede landbrugsminister mener, at udtrykket „grov uduelighed“ også dækker, hvad jeg har foreslået skulle indsættes, nemlig „gentagen forsømmelse eller skødesløshed“. Ja men jeg understregede jo, at disse udtryk står i læge-loven, og så kunne der vel også være grund til at indsætte dem i dyrlæge-loven. Endelig bliver det vel et fortolkningsspørgsmål, hvad man forstår ved grov uduelighed; i hvert fald har det bevirket diskussion i vide kredse, også blandt dyrlægerne. Vi er ganske almindelige mennesker, og det ville dog være en fordel, om det i den lov, hvorefter dyrlægerne haver sig at rette, står ganske klart, hvad det hele drejer sig om. Om skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed eller gentagen forsømmelse fra en dyrlæges side vil falde ind under begrebet grov uduelighed, det må domstolene afgøre, men hvis det står i dyrlæge-loven ligesom i læge-loven, hvor man netop bruger disse udtryk, kan selv en dyrlæge forstå det uden juridisk bistand.

Det ærede medlem hr. Dalsgaard beklagede, at man ikke ved denne lov havde udvidet besætningsejernes adgang til selv at foretage indsprøjtninger; det er fuldkommen rigtigt. Men når man vil give det udseende af, at det er specielt dyrlægeinteresser, jeg skulle tale for — for det er jo det, man vil — er det forkert. Det vedkommer ikke denne lov, hvad den enkelte landmand må sprøjte sine dyr med. Det er apotekerloven, der bestemmer det; landmanden må sprøjte sine dyr, som enhver landmand her i landet må sprøjte sin kone med ikke-receptpligtig